

EIFFEL-KO TORRETIK

EUSKAL-ERRIARI.

Desio nuben beti Paris-ko
Eiffel torrera igotzia,
beetikan oñez abiyatu ta
muturrera iristia;
ala det gaur nik desio ori
beterikan ikustia,
jzér ederra dan lan aundi ori
ezta modu esatia!

Iduritutzen zitzaidan egan
nindutela jaso gora,
eguzki garbi zoragarria
printzadunaren ondora;
ainbeste gauza ikusi eta
etorri zaizkit gogora,
pozen indarrez ez dakit bertan
nola ez naizen ni zora.

Muturretikan Euskal aldera
aurren naiz begira jarri,
ezin aspertu nitzan begira
egotez andik berari;
eguzki garbi orrek nolatan
argitzen zuben lur ori,
ta lurperatu *agur* egiñaz
bere mendi tontorrari.

Zori oneko lur maitatua
garbi zerana arkitzen,
eguzkiaren printzak ere zu
zaitu osoro argitzen;
inozentziko mantu churiak
soñian dizu luzitzen,
mancharik gabe zeradelako
jayo ezkerro azaltzen.

Nere biotzak zerbait emendi
nai lizuke adierazi,
zure mantupe zoragarrian
naizelako ondo azi;
laister banator aunditasun ta
edertasunen igasi,
nere betiko kabi maitean
naigo det pakean bizi.

JOSÉ ARTOLA.

